No. 2816 Woensdag 27 Januari 1937 54ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

Wie zijn „volwassen ?"

We hebben in ons blad van 16 Jan. enkele woorden gewijd aan de film, naar aanleiding van de door de „Commissie bioscoopkeur 1936 Curaçao" verschafte cijfers.

Zoals we hebben kunnen zien, keurt deze commissie o.a. ook op geschiktheid boven of beneden 16 jaar, m.a.w. voor volwassenen.

Dr. Jos Creighton heeft indertijd in de Maasbode eens wat meer klaarheid gebracht in de ware betekenis van deze veelgebruikte term; bij film en boekenkeuring, bij raadgevingen op moreel en opvoedkundig gebied wordt de grens heel vaak getrokken tussen „volwassen" en „niet-volwassenen".

Mathematische en morele maatstaven.

Dat openbare verordeningen met het verschil tussen volwassenen en niet-volwassenen veelal bloot en zuiver bedoelen een leeftijdsgrens, uitdrukbaar naar mathematische trant in cijfers, — dat ook zelfs het wetboek der Moederkerk van tevoren vastlegt wat Zij met de term „kind", „volwassenen" etc. bedoelt (canon 88), en wel in een mengsel van reinmathematische en physiologische, geen morele termen; — dit alles mag ons niet op een dwaalspoor leiden. Wetten gelden voor allen gelijkelijk en kunnen, in de exacte betekenis van hun bewoording, niet in individuële bijzonderheden afdalen.

Bovendien gaat het in de wetten niet steeds over morele volgroeidheid en moreel weerstandsvermogen, maar niet zelden over physieke of intellectuële rijpheid; — welke heel goed met rotheid of onrijpheid samenvallen kan.

Wàt wij goed moeten inzien is dit: dat waar voor de lezing van een boek b.v. de eis gesteld wordt, dat de lezer „volwassen" zij er, uit den aard der zaak en direct, van niets anders sprake zijn kan dan van morele volwassenheid.

Het is denkbaar, dat een knaap van zestien jaren daarover beschikt en, omgekeerd, lijdt het geen twijfel, dat menig bejaard man beter deed zich te bepalen tot kinderlectuur; omdat hij tegen grotemensen-kost werkelijk moreel niet opgewassen is.

Er zouden heel wat voorbeelden aan te geven zijn van morele bloedarmoede: de grote en algemene oorzaak ervan is de zonde, die ondeugd kweekt, afstomping voor de trekkende schoonheid van het goede, hang ten kwade.

Volgroeid zijn.

Het woord „volwassen" betekent in zichzelf niets anders dan vol-groeid zijn, rijp, gekomen tot volle ontvouwing van krachten en het volledige gebruik van **vermogens**. Dat de volgroeidheid des lichaams niet noodzakelijk met rijpheid des geestes samenvalt, weten wij maar al te goed. Lichamelijk-volgroeid-zijn moge, tot op zekere hoogte, voorwaarde zijn voor geestelijke rijpheid: het wordt er niet noodzakelijk door begeleid. Er is, helaas, maar al te veel grond voor de onderscheiding tussen **adultes d'age et de raison.**

Een dergelijke verhouding ook heerst er tussen verstandelijke en zedelijke volwassenheid. En dan bedoelen wij met „verstandelijk" niet alleen het gebied van het ontledende, abstracte denken, maar alles, waarin zich openbaart het leven en de suprematie van de geest, van de onstoffelijke redelijke ziel: het gebied van schoonheid en wetenschap, van denken en fijn-voelen, van kennis, smaak en cultuur.

Ook hier geldt, dat geestelijke rijpheid en volwassenheid voorwaarde is voor de morele; ja, ik ben zelfs „humanist" genoeg om aan te nemen, dat de cultuur des geestes rechtstreeks leidt naar zedelijke cultuur: en dat een beschaving, die niet uitmondt in deugd, hier of daar zichzelf moet verloochenen. Maar als zodanig moeten wij de geestelijke en morele orde toch met zorg uiteenhouden!

Een ál te subtiel onderscheid? En voor „de praktijk" niet bruikbaar? Het heeft zijn mening over het onderscheid tussen beide gebieden met alle gewenste duidelijkheid uitgesproken in zijn spreekwoord: hoe groter geest hoe groter beest!

En al zal men zich met dit oordeel in zijn algemeenheid moeilijk kunnen verenigen, erkend moet worden, dat men moeilijk met meer elementaire klaarheid en kracht tot uiting kan brengen, dat geestelijke en zedelijke volwaardigheid niet noodzakelijk samengaan!

Moreel welvaren.

„Volwassenen" in morele zin zijn dus de geestelijk gezonden: mensen die een open oog hebben voor het onderscheid tussen goed en kwaad. Die, hartelijk en spontaan, het kwade verachten en het goede liefhebben.

Mensen, mtt het hart vol eerlijkheid, reinheid, rechtvaardigheid: wier zedelijk oordeel prompt en helder is: wier weerstandvermogen sterk is en veerkrachtig. Het voornaamste is het klare en eerlijke oordeel. Dat iemand een zwakheid begaat is zeer jammer ongetwijfeld, maar zolang hij zijn zwakheid niet tracht om te liegen tot iets goeds; zolang hij zichzelf veroordeelt en het enige doet wat logisch is: opstaan en opnieuw beginnen, hoeven wij over zijn morele gezondheid ons geen zorgen te maken.

Praktische consequenties.

Wanneer dus een boek of film wordt aanbevolen voor „volwassenen" dan is daaronder op de eerste plaats te verstaan: de moreel-volwassenen, de zedelijk rijpen en gezonden. Wie deze gezondheid mist of verloren heeft, ook al is hij oud en grijs, die zoeke haar eerst te herwinnen vóórdat hij zich waagt aan grote-mensenkost. Wat verkeerd is-inzich, is voor niemand goed; maar voor hèm kan ook het goede gevaarlijk zijn!

En omgekeerd: natuurlijk zijn er stoffen en onderwerpen, waarvan een kind, hoe helder en sterk het zedelijk ook zou zijn, geen kennis dient te nemen; natuurlijk zijn er onderwerpen, die men niet eens begrijpen of verwerken kan zonder een zekere graad van intellectuële rijpheid; het zij verre van ons dergelijke onderwerpen en stoffen aan lichamelijk of geestelijk onvolwassenen zonder meer aan te bevelen. Een zekere band ligt er inderdaad wel tussen de drie behandelde soorten van rijpheid, en reeds het forceren van de natuurlijke rijpheidsgrenzen is moreel niet onbedenkelijk.

Maar juist omdat er gelijkenis en verband bestaat tussen de drie soorten volgroeidheid, lichamelijke, geestelijke en zedelijke, moet men met des te groter zorg de drie uiteen-houden. En steeds bedenken, dat de morele gezondheid ten slotte te beschouwen is als laatste en hoogste maatstaf. Niet over het aantal jaren gaat het ten slotte, zelfs niet over geestelijke ontwikkeling: maar over zedelijk gezond-zijn.

Het Vorstelijk Bruidspaar in de hal van het Haagse stadhuis na de voltrekking van het burgerlijk huwelijk.

De viering van het eeuwfeest van S. E. L. MADURO & Sons.

Zoals de Hr. H. Cohen Henriquez in zijn toespraak bij de receptie opmerkte, is het feest der Maduro's met grote geestdrift op Curaçao gevierd.

Er is wel eens van een directie van een firma alhier gesproken van een „ongekroonde koning op Curaçao". Of het ook ooit van de Maduro's is gezegd, geloven we niet, maar **zeker** is het, dat het feest dezer firma op vorstelijke wijze is gevierd.

Dit bleek uit de wijze waarop de firma de employé's heeft getracteerd, die Zaterdagmiddag aan de jubilerende firma een geschenk hebben aangeboden in de portretten van de stichter en eerste twee vennoten.

Ook de schoolkinderen zijn door de firma getracteerd; de arme zieken in het hospitaal ontvingen een milde gift en verder de zieken van Zaquito en Groot-Kwartier. Verder de verschillende godsdienstige, liefdadige en maçonnieke instellingen zijn herdacht; o.a. ontving het Madurofonds een som van *f* 1000.— waardoor weer jaarlijks grote uitkeringen door dit fonds aan de armen kunnen gegeven worden.

Zeer sympathiek was de geste der firma om aan de honderdjarige Valerian een bewoner van Wishi, een gift van *f* 100.— te geven.

Zaterdag-avond.

De muzikale rondwandeling trok heel wat bezoekers naar Pietermaai, waar het dan ook tegen 9 uur zwart stond van mensen om het huis van Mevr. de Wed. S. E. L. Maduro, die hier het middelpunt der jubilerende familie vormde.

Daar bood de president van de feestcommissie, de Hr. J. M. J. Ellis aan de jubilerende firma de felicitaties aan in de volgende woorden:

Rede van de Hr. Ellis.

Jubilerende Firmanten, Dames en Heren

Als leider van een der oudste alhier gevestigde firma's, zijn mij de eer en het voorrecht te beurt gevallen tot voorzitter te worden gekozen der commissie ter viering van het honderdjarig bestaan van de firma S. E. L. Maduro & Sons.

Dit voorzitterschap heb ik zeer gaarne aanvaard. Ik ben immers dikwijls in de gelegenheid geweest de firma S. E. L. Maduro en Sons niet alleen van nabij te leren kennen, doch hierdoor haar ook te leren waarderen en hoogachten.

Jubilarissen, hulde zal U straks worden gebracht door de Hr. Elias Moreno Brandao. Alvorens echter hem het woord te verlenen, wens ik U ook namens allen hier aanwezig van harte geluk met het eeuwfeest uwer firma. Zij kan ongetwijfeld met buitengewone voldoening terugzien op de afgelegde weg. Dat zij ook in de toekomst moge blijven groeien en bloeien is de oprechte wens van ons allen.

Na hem kwam aan het woord de feestredenaar van deze avond.

De Rede van de Hr. Moreno Brandao.

was in keurig Spaans een uiteenzetting van de lotgevallen van de jubilerende firma, welke we reeds in ons blad van Zaterdag hebben weergegeven. We willen hier niet in herhalingen vervallen. Met de beste wensen sloot de Hr. Moreno Brandao zijn gloedvolle rede.

Tot slot is het woord aan de Heer Monty Maduro om allen die tot het welslagen van dit feest medegewerkt hebben te bedanken.

Rede van den Hr. Maduro.

Mijne Heren: Overstelpt door aandoeningen, welke ik niet onder onder woorden vermag te brengen roep ik U, Heren, leden van de Commissie, en allen, die zich op deze avond verzameld hebben om van Uw sympathie te doen blijken nu onze firma haar honderdste verjaardag viert, een hartelijk welkom toe.

Ik zeg U dank voor Uw gevoelens te onzen opzichte; ik zeg U dank voor de keurige en sprekende wijze waarop U Uw medeleven met ons hebt betoond; ik zeg U ook dank voor de gloedvolle woorden zo pas tot mij gericht bij monde van de Heren Ellis en Brandao, die ik naar waarde zal weten te schatten.

Ik zeg U dank niet alleen in eigen, maar ook in naam van mijne medevennoten, zo hier tegenwoordig als afwezig door dwingende omstandigheden, en ook namens alle nakomelingen van hem die nu honderd jaar terug de eerste steen heeft gelegd van onze firma, mijn grootvader, de Heer S. E. L. Maduro...

Welkom zijt gij allen mij hier onder het dak van mijn vader.

De Heer Elias S. L. Maduro, de oudste zoon van hem, wiens gedachtenis wij heden eren, die samen met mijn diep betreurde Oom, de voetsporen van de stichter volgende, de werkingsfeer van onze firma zodanig wisten te verruimen en op rechte grondslag te vestigen, dat, toen ook zij de moede ogen sloten, ons jongeren niets meer overbleef dan het pad door hen gebaand te volgen om naar het einddoel te geraken.

Deze dag betekent een rustpunt in de geschiedenis onzer firma, en wij laten onze blik teruggaan langs de afgelegde weg, het heden en het verleden. Langs die hele weg zien wij een ononderbroken strijd, een onverslagd streven, naar één doel, **„Vooruitgang".**

Maar wij zien meer, wij zien hoe wij steeds op de sympathie en medeleven van een ieder, uit alle lagen der Maatschappij kunnen rekenen, en dat **geeft** ons kracht om voort te gaan op de eens ingeslagen weg.

Mijne Heren, alvorens ik uitnodig U met mij te verenigen in een heildronk op onze firma, voel ik mij gedrongen U allen de verzekering te geven, dat deze, mijne woorden, geen ijdele klanken zijn, maar dat Uwe betuiging op dit, ons eerste eeuwfeest onuitwisbaar gegrift zal blijven in onze harten en wat wij ons steeds één zullen blijven voelen met U allen, en ons grootste streven zal zijn: CURAÇAO VOORUIT!

Vuurwerk.

De afvuring van het pyrotechnische gedeelte kwam niet geheel tot zijn recht doordat een vonk terecht kwam in een kist met vuurwerk wat een geweldige ontploffing gaf. Het veroorzaakte een kleine paniek, waarbij de verkenners onder leiding van Luit. Diekmann goed werk deden voor de afzetting; de brandweer moest er nog even bij komen en toen de kist was uitgeploft, vond een ieder dat het toch wel mooi geweest was.

Op de avond speelde in de salon, Doy's Band en op het terras hadden de orkesten van St. Cecilia en Adilanti plaats genomen.

Ook gaf de Curaçaose sportvereniging in de voortuin een sport demonstratie welke zeer veel bijval vond.

De tocht naar het kerkhof.

Zondagmorgen half negen waren de firmanten en familieden naar het kerkhof gegaan en hadden daar een schat van levende bloemen neergelegd op de verschillende graven der overleden stichters en firmanten.

Om 9 uur kwam de bloemenhulde van de feestcommissie. De Voorzitter, de Hr. Ellis legde de eerste krans neer op het graf van de stichter; de andere leden de overige kransen op de graven der verdere vennoten.

De Heer M. Samuel de Sola sprak hier in een Spaanse rede de verdiensten uit van de overledenen.

Namens de familie sprak ook de heer S. A. L. Maduro nog een kort woord.

De K.L.M. had gezorgd voor de aanvoer van prachtige bouquetten uit Caracas.

Muziek en K.L.M.-vlucht.

Rond tien uur stond het op het De Ruyterplein vol met mensen, die kwamen luisteren naar de muziekuitvoering voor het kantoor van de firma, en misschien nog meer kwamen kijken naar de talrijke autoriteiten en particulieren die zich naar het kantoor begaven voor de plechtige receptie.

Onder deze receptie vloog het K.L.M.-vliegtuig strooiend boven de stad en er waren talrijke grage handen, die een uitgestrooid biljet wilden bemachtigen, of misschien 't geluk hun gunstig was, dat zij het konden inwisselen voor een geldprijs door de feestcommissie beschikbaar gesteld. Talrijke biljetten zijn in zee gevlogen. Of daaronder misschien juist de geldwaardige papieren zich bevonden, zullen we elders nog wel kunnen berichten.

De plechtige receptie.

Een der voornaamste momenten van deze feestdag was de plechtige receptie welke om 11 uur werd gehouden in het kantoor der firma.

Het ruime kantoor was vol met bloemstukken, maar nog voller met mensen. Van alle staat en stand, burgerlijke, geestelijke en militaire autoriteiten waren aanwezig en plaatsten tevens hun handtekening in het felicitatieregister.

De portretten van stichter en eerste firmanten met verschillende bezienswaardigheden uit de eerste tijden der firma waren tentoongesteld. Het meest trok de aandacht het met zilver beslagen eerste kasboek der firma.

Tegen kwart over elf kwam Z. Exc. Gouverneur Wouters, vergezeld van echtgenote, dochter en adjudant Boutmy, die aan de ingang van het gebouw door firmanten en procuratiehouders werden ontvangen.

Het Kapersnest.

door Joseph Conrad.

(Nadruk verboden).

81)

Alleen bij het geval van de Victoria werden de wreedheden opgesomd, gepleegd door de beschuldigde, lords en gentlemen van de jury, een ware duivel in mensengedaante, zoals wij zullen bewijzen met behulp van achtenswaardige getuigen..."

De man met pruik ging zitten en een dik, blozend man — de procureur-generaal — begon, voor ik goed en wel begreep, wat er gaande was, af te roepen: „Edward Sadler", en de naam verspreidde zich als een lopend vuurtje door heel de zaal.

De procureur-generaal bond zijn toga achter zijn heupen in een bundeltje samen en in een klein bankje tegenover de jury verscheen een jonge, blonde man, met 'n rossige baard en blinkend costuum.

Zenuwachtig maakte hij in verschillende richtingen een buiging en lachte zachtjes; daarna keek hij mij met nors gezicht aan.

De procureur-generaal schraapte op vermakelijke wijze zijn keel...

„Mr. Edward Sadler, u was op den 25 sten Mei eerste stuurman op het schip Victoria..."

De blonde, gebaarde man begon zijn geschiedenis te vertellen, de oude geschiedenis over het schip met zijn lading koffie en hout; over zijn goede vaart voorbij de Gran Caymanos; de windstilte, die hen overviel op de Cubaase kust op die en op die breedte; de over overal van een zwarte schoener, die zich een Mexicaans kaper noemde. Ik zag alles voor me.

„De beschuldigde kwam langszij in een boot met zeventien Spanjaarden", zei hij met heldere en eentonige stem, terwijl hij mij recht in het gelaat zag.

Ik riep tegen de oude rechter: „Edelachtbare... Ik protesteer. Dit is meineed... Ik was die man niet. Het was Nichols, een Nieuw-Schotlander."

„Beschuldigde, zwijg!" brulde Mr. baron Garrow, met hoogrood gelaat.

De oude lord Stowell sidderde: „Eerbiedig de gang van het proces..."

„Moet ik mijn leven horen wegzweren zonder tegenspraak?" vroeg ik.

Rillerig wikkelde hij zich wat meer in zijn toga.

„Dat verhoede God", zeide hij; „maar uw beurt van spreken is nog niet gekomen."

„U zweert, dat de gevangene dezelfde is?"

De blonde man richtte op mij de blik van zijn scherpe, blauwe ogen.

„Om Godswil", riep ik, „doe geen meineed, u bent een fatsoenlijk mens."

„Neen, zweren wil ik het niet," zei hij langzaam, „ik denk dat hij het is. Maar toen had hij natuurlijk zijn gezicht zwart gemaakt... Toen ik hem aan het Theemsgerechtshof zag, dacht ik het heel stellig; en met 't Spaans verslag daar nog bij, zie ik niet in, dat er nog plaats kan zijn voor twijfel."

„Het Spaans verslag maakt deel uit van het complot," zeide ik.

De procureur-generaal liet zijn stem horen.

„Ga verder, Mr. Sadler", zei hij. „Laat ons de rest van het complot horen."

Een der juryleden begon plotseling luid te lachen, maar kwam beschaamd, schielijk tot bedaren.

Sadler ging verder met de oude geschiedenis.

Ik zag alles voor me terwijl hij sprak; alleen was nu de magere, gele Nichols, met zijn glimmend gezicht aan 't kauwen en zijn broek aan 't ophalen, in plaats van mijn Tomas met zijn dikke vloeken en onverwaardigde gebaren. En ook kwam voor de dag Nichol's wellustige doelloze wreedheid.

„Hij had twee pistolen, die hij elk tweemaal afvuurde, terwijl wij op zijn bevel de lijzeilen hesen om met de schoener gelijk te blijven. Tweemaal vuurde hij op de bemanning. — Een der getroffenen is later aan de wonden gestorven.

Later was er een ander schip, een Amerikaans, op de open zee zichtbaar geworden en de kapers waren daar toen jacht op gaan maken...

Hij was aan het einde gekomen van zijn verklaring en lord Stowell maakte een beweging met een van zijn oude handen. Het was alsof op zijn lessenaar een grijze hagedis verschoof, een weinig in mijn richting.

„Nu, gevangene", zei hij.

Ik haalde diep adem.

Een minuut lang dacht ik, dat er ten slotte nog enigszins van eerlijk spel sprake was, daar ik een fatsoenlijk, blond, blauwogig man voor mij had. Hij keek mij scherp aan; ik keek scherp naar hem.

Ik zeide: „U had uw gezicht zwart gemaakt en droeg geen baard."

Een zachte haargroei was gedurende mijn gevangenschap mijn wangen komen bedekken. Ik wreef er met mijn hand langs en dacht, dat hij al begonnen was bloed af te tappen.

„Ge moet niet zeggen: „U", zeide ik. „Ik zweer dat ik het niet geweest ben. Sprak hij als ik?"

„Dat kan ik niet zeggen", antwoordde Sadler, nu eens op de ene voet en dan op de andere rustend.

„Had hij ogen als ik en zo'n neus, zo'n mond?"

„Kan ik niet zeggen", antwoordde hij weer. „Zijn gezicht was zwart gemaakt."

„Sprak hij niet erg door de neus — op Nieuw-Schotlandse manier?"

Ja dat deed hij", gaf Sadler langzaam toe.

„Maar dat kan iedereen doen als hij wil. Het is net zo gemakkelijk als...

Naast mij fluisterde de cipier: „Snoer hem de mond; 't wordt tijd."

Ik zeide: „Was het niet een veel ouder man? Zag hij er niet uit tussen de veertig en de vijftig?"

„Hoe ziet u er dan uit?" vroeg de stuurman.

„Ik ben vier en twintig", antwoordde ik. „Ik kan het u bewijzen".

„Nu, u lijkt veertig, of ouder", antwoordde hij onverschillig. „En hij ook."

Zijn koele, onverschillige toon overstelpte me als een slag van een geweldige golf; zo volkomen werd het mij duidelijk dat ik alle kentekenen van jeugd had afgelegd. Het was, of er vijftig jaar toegevoegd aan de ontzaglijke **massa water** tussen mij en Seraphina; een groot, groot aantal jaren.

Plotseling drong zich de overtuiging aan mij op, dat de hele zaak, het lange, moeizame verhoor, de verklaringen der getuigen, de schijn van eerlijk spel, gedreven werd in een geest van spotternij, als blote formaliteit; dat de rechter en de adjuncten hoegenaamd geen belang in het geding stelden. Het was **een voorm** af geveld vonnis.

Ik was als verdoofd. — De een na de ander kwam tegen mij getuigen. Ik verweerde mij zo goed ik kon, maar ik zag, dat ik niet vorderde.

wordt vervolgd.

(Verschenen in boekvorm bij de N.V. Het Nederlandse Boekhuis te Tilburg en verkrijgbaar in iedere boekhandel).

Hierna sprak de Heer S. M. L. Maduro het volgende welkomstwoord.

Rede S. M. L. Maduro.

Excellenties, Dames en Heren

Op deze zo voor mij en de firma heugelijke dag is het mij een grote eer een hartelijk welkom toe te roepen aan allen die dit eeuwfeest met hun tegenwoordigheid vereren.

Wij brengen onze diepste dank aan hen die het initiatief hebben genomen en aan het Bestuur om de naam der Prinsenstraat te veranderen in de Madurostraat, en daardoor zulk een grote eer gegeven hebben aan onze grootvader en ouders. Onze diepste dank brengen we aan de leden der commissie die zich hebben ingespannen om deze dag te maken tot een algemene feestdag; onze dank aan de Vrienden van Aruba, die voor dit feest zijn overgekomen. Aan de employés ook die ons steeds trouw ter zijde stonden en steeds van hun werklust en verknochtheid hebben getuigd, onze beste dank, op deze heugelijke dag.

Wanneer wij een blik slaan in het verleden dan kunnen wij met een gerust hart en vol trots spreken van een heugelijke dag.

In 1834 werd deze zaak opgericht door mijn grootvader, aan wie later mijn onvergetelijke vader Mordy en mijn oom Elias werden toegevoegd als firmanten. Hunne portretten prijken hier aan de wand. Het begin was klein, zoals blijkt uit het eerste dagboek; maar het bedrijf was reeds wijd uitgegroeid toen de stichter stierf; maar hij kon gerust het hoofd neerleggen toen hij de zaken in handen gaf van Elias en Mordy.

Ook zij hebben de firma vooruitgebracht en zich gekweten van hun plicht tegenover het publiek en het personeel.

Steeds was het streven der firma erop gericht om de stoffelijke belangen van hun employés te behartigen zowel als van het gehele eiland.

In naam van alle firmanten durven we te verklaren dat ook wij aan dit streven getrouw zijn gebleven en dat we vertrouwen dat ook in de toekomst de jongeren dit streven zullen behartigen.

Hierop werden allen uitgenodigd tot de heildronk.

Rede Gouverneur Wouters.

Geachte Heren Maduro,

Met zeer veel genoegen heb ik de gelegenheid aangegrepen om u heden te complimenteren.

Ongetwijfeld is dit een dag van grote betekenis, een mijlpaal in het belangrijke leven der firma; een dag, waaraan, naar ik hoop, gij steeds met genoegen zult terugdenken, en met gouden letteren zal geschreven worden in de geschiedenis.

Door de verschillende bladen is dezer dagen de geschiedenis van uw firma gereleveerd en ze zal ook, zoals dat in 1927 geschiedde in de Nederlandse bladen herdacht worden.

En uit deze geschiedenis blijkt wel dat Curaçao met uwe firma zeer nauw verbonden is. Het is alles voldoende opgesomd.

Het is ook wel gebleken hoe buitengewoon verdienstelijk uwe firma was voor de gemeenschap door de diverse onderscheidingen welke aan de leden der firma in de loop der jaren zijn ten deel gevallen.

En het is mij aangenaam thans te kunnen meedelen, dat het Hr. M. de Koningin heeft behaagd de Heer Charles Levy Maduro te benoemen tot officier in de orde van Oranje Nassau en de ere-medaille in goud aan de Heer Hosé Emanuel Naar.

Ontvang mijn zeer hartelijke gelukwensen en met deze handdruk feliciteer ik in U alle firmanten. Hierbij drukte Gouverneur Wouters de Heer S. M. L. Maduro de hand.

De gouverneur nodigde hierna allen uit tot een dronk op het welzijn der firma.

Hierna vroeg de Rabbijn Dr. Emmanuel aan Mgr. Verriet een woord te spreken.

Rede Mgr. Verriet.

Het zou de moeite waard zijn en buitengewoon interessant bij deze gelegenheid een gedenkboek te schrijven over de jubilerende firma; een firma wier ontstaan en groei nauw is samengeweven met Curaçao; een firma die zoveel gedaan heeft voor de economische ontwikkeling, zoveel gedaan heeft voor het volk; en Curaçao heeft helpen groeien tot een plaats van internationale betekenis.

Curaçao is in zijn huidige ontwikkeling bijna niet denkbaar zonder de firma.

Maar in dat gedenkboek zou zeker een hoofdstuk niet mogen ontbreken „De Firma Maduro en de Missie".

Voor velen zal dit misschien vreemd klinken, maar die de geschiedenis kent zal de noodzakelijkheid van zulk een hoofdstuk inzien.

Niet alleen om de vriendschapsbanden die mij en mijn voorgangers met de firma Maduro verbonden; niet alleen om de weldadigheid, waardoor zich deze firma een monument heeft gesticht in de harten van een dankbaar volk; niet alleen om de grote mensenliefde van deze firma, voor wie goed doen en wel doen een levensbehoefte was; maar ik denk hier vooral aan wat de Missie aan de firma Maduro heeft te danken.

Nooit werd door de Missie tevergeefs een beroep gedaan op de Firma.

Op dit eeuwfeest dan ook, een eeuw van vele en van goede daden breng ik hierbij hartelijk dankt. Tevens verbind ik hieraan een woord van dank voor het volk.

Moge de goede God die geen enkele goede daad onbeloond laat, de firma daar voor zegenen. Moge de zegen van de Allerhoogste in ruime mate over de firma neerdalen.

Rede Dr. Emmanuel.

Hierna nam de Rabbijn Dr. Emanuel het woord om een zeer schone rede tot firma te richten in het Frans.

Het is voor de dienaar van de godsdienst een groot geluk het woord te mogen richten tot een firma die zo het vertrouwen geniet van het publiek en correct is in het optreden tegenover de employé's. Dr. Emmanuel memoreerde verder de moeilijke momenten in deze eeuw, maar alle beproevingen waren doorstaan door het vertrouwen van het publiek en de goede reputatie. Spr. memoreerde verder de deugden van de firma wat geen vormendienst was maar oprechte wijze van handelen. De Maduro's waren niet alleen goede burgers van het land maar ook van Israel en hij vergeleek hen aldus met Meadocheus uit het oude Testament en met wat deze was geweest voor de communité Juive onder de regering van de koning Assuerus. Op gelijke wijze hadden ook de Maduro's gewerkt voor het prestige en bestaan van deze Joodse gemeenschap. Spr. hoopte dat deze firma zo mogen doorgaan in het beoefenen van sociale en religieuse deugden.

Rede E. Martijn.

Als secretaris van de commissie die uit de handel ter huldiging was samengesteld, bood de Hr. Ernesto Martijn, Consul-generaal van Haiti, het bloemstuk aan als bewijs van sympathie met dit eeuwfeest wat Uniek is in de geschiedenis der Curaçaose handel en sprak daarbij de wens uit dat de firma bij voortduring gezegend moge blijven door God de Almachtige.

Rede H. Cohen Henriquez.

Deze sprak als voorzitter van de Kamer van Koophandel en Nijverheid. Zeer terecht zeide de Hr. Henriquez dat na alles wat gezegd was er weinig voor hem overbleef. Hij sprak de wens uit dat de komende decennia even vlekkeloos en schoon. zouden zijn als de afgelopen. Spr. hoopte dat de firma met haar grote invloed als handelscentrum op Curaçao, in de toekomst zo mogen ondervinden dat het kantoor waar thans nog plaatsen over zijn, te klein zou blijken.

Rede Manrique Capriles e.a.

De Heer M. Capriles hield een rede in het Spaans om uiting van sympathie te geven aan de vriendschap die er steeds bestaan had tussen de families Maduro en Capriles. Spr. memoreerde enkele momenten van deze intieme vriendschap; wees op de algemene sympathie en sloot met zijn beste wensen.

De Hr. Lampe sprak verder als oud-employé en roemde de geest van een groot huisgezin, welke er in de firma bestaat tussen chefs en ondergeschikten; de Hr. Schrils sprak namens de loges Acacia en Vergenoeging en wijst op de grote zin voor liefdadigheid die de Leden van de familie Maduro immer hebben betracht. Tenslotte spreekt nog de heer L. J. M. Henriquez uit Aruba en wijst op de betekenis, die de firma had niet alleen voor Curaçao, doch ook voor Aruba.

Tenslotte neemt de heer S.M.L. Maduro wederom het woord en zegt, dat het met een vol gemoed is, dat hij ten tweede male het woord neemt. Uit alle lagen van de bevolking zijn bewijzen van sympathie tezamengestroomd en het zal ons hoogste streven moeten zijn deze sympathie steeds te bewaren en hoog te houden. Met woorden is hiervoor geen dank te brengen, doch wel met daden. Ik breng aan de leden van het feestcomité, aan Uwe Excellenties, aan hen die het woord gevoerd hebben, aan onze employé's, aan allen die hier aanwezig zijn hartelijk dank. Wij zullen trachten op de ingeslagen weg voort te gaan. Ook de heren L. G. Smith en Mr. Griffith vertegenwoordigers van de Lago en Arend Petroleum Comp. op Aruba zeg ik hartelijk dank voor hun ovxerkomst. Vervolgens richt spr. zich tot de rabbijn, de heer Capriles en de heer Henriquez, terwijl hij tenslotte in het algemeen hen allen, die door het zenden van bloemen of op andere wijze uiting hebben gegeven van hun sympathie voor de firma, dank brengt.

De heer Charles Maduro is op het ogenblik niet hier, doch namens hem dankt spr. de Gouverneur voor de onderscheiding en aanvaardt deze gaarne namens zijn neef. Spr. besluit zijn rede met het uitspreken van de hoop, dat Curaçao en de firma Maduro nog lange tijd innig verbonden moge blijven tot heil van zijn bewoners.

Na deze redevoering bleven velen nog lang tijd bij elkaar. Nog menige speech is daarna afgestoken al waren het dan geen officiële speeches, die onverbloemd getuigenis aflegden, van de grote sympathie, die S. E. L. Maduro and Sons zich hebben verworven.

R-C.C. — Transvaal 2—0.

Deze wedstrijd, die de Knock-out-serie om de Maduro-beker besloot, is ons eerlijk gezegd 'n klein weinig tegengevallen.

Zowel R.C.C. als Transvaal waren beneden hun gewoon peil. Daar staat tegenover dat het 'n uiterst faire wedstrijd geweest is, waarin geen enkele maal gefloten werd om ruw spel. En dat wil heel wat zeggen!

Nadat Mej. Maduro de aftrap gedaan heeft, ontwikkelt zich onmiddellijk 'n snel spel op de Transvaal-helft. Dit belooft wel. Met mooi, breed, open spel stevent R.C.C. op 't Transvaal-doel af, waar de achterhoede alle zeilen moet bijzetten om doelpunten te voorkomen.

Voorlopig komen die dan ook niet, maar dit komt voornamelijk door R.C.C. zelf, die weer eens vervalt in de reeds meer gesignaleerde fout, de aanval te ver door te drijven, zodat Transvaal telkens nog juist in kan grijpen. Typisch in dit opzicht is wel, dat beide doelpunten van deze wedstrijd practisch in het doel gelopen zijn.

Transvaal van haar kant weet voorlopig niet beter te doen dan het spel van R.C.C. zoveel mogelijk af te breken, waarbij vooral opvalt dat het plaatsen van de bal bij dit elftal meer dan slecht is.

Met dat al zakt reeds na 'n vijftal minuten het spelpeil onder het normale, waarbij de bal meestentijd op het midden van het speelveld ronddwaalt. Dit blijft zo tot de rust toe. Intussen heeft R.C.C. echer na 'n 20 minuten spelen kans gezien door 'n elkaar niet begrijpen in de Tr. achterhoede de bal eenmaal in het doel te lopen.

Na de rust weet Tr. zich dank zij de wind beter te plaatsen; het spel gaat nu meer op en neer. Maar zowel R.C.C. als Tr. begaan, weer dezelfde fouten, zodat we ook nu weer gauw in hetzelfde schuitje zitten als vóór de rust. Ook nu weer weet R.C.C. haar overmacht slechts uit te drukken in één doelpunt.

Tegen het einde wordt het zelfs 'n hopeloze zaak. Tweemaal breekt Transvaal door, om tweemaal met het laatste schot te falen. Even later „verbetert" R.C.C. dit echter door op 'n afstand van vijf meter voor 'n verlaten doel nog naast te schieten. Verder gebeurt er niets noemenswaardig en wint R.C.C. dus met 2—0.

Na afloop complimenteerde de Voorzitter van de C.V.B. de Firma Maduro, die op de eretribune flink vertegenwoordigd was, met haar eeuwfeest; dankte namens Bond en voetballers voor het initiatief tot deze wedstrijden-serie en voor de prijzen, waarna hij met 'n aardige vergelijking de voetballers aanspoorde tot het voorbeeld van samenwerking dat de jubilerende firma in de afgelopen honderd jaren gegeven heeft, na te volgen.

De Heer B. Maduro dankte vervolgens zowel C.V.B. als de voetballers en verzocht de Voorzitter de beker en de prijzen te willen uitreiken.

Vermelden we nog dat Atletico door met 1—0 van Be Quick te winnen beslag heeft gelegd op de derde prijs.

Scherpenheuvel luisterde de eindstrijd met muziek op.

Het Concert Hurtado.

In de avond werd onder de leiding van de Heer Carlos Hurtado een symphonie-uitvoering gegeven in het Wilhelminapark.

We geloven, dat het voor het behoud van het park was, dat dit was afgesloten. Echter was het publiek hiermee niet tevreden.

Hurtado stopte dan ook na enkele muzieknummers.

Het was jammer, dat deze avond een weinig storend was in het prachtig geslaagde feest.

We willen er daarom verder maar over zwijgen.

Gedenkpenning geslagen bij het eerste eeuwfeest van de firma S. E. L. Maduro & Sons.

Deze medaille is het werk van de Amerikaanse Italiaan Onorio Ruotolo en werd geslagen door de Medallic Art company te New York.

Aan de voorzijde staat het portret van de stichter, S.E.L. Maduro, met op de achtergrond de Oceaan, waarop een anker het symbool der scheepvaart en de dolfijn het symbool der vriendschap.

Aan de achterzijde staat een allegorische voorstelling van Mercurius, de god van de handel, landend op Curaçao met de hoorn van overvloed. Op de achtergrond ligt de bark welke Mercurius bracht, en staat het kantoorgebouw.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

De non-interventiecommissie voor de Spaanse burgeroorlog is thans aan het studeren op de ingekomen antwoorden van de mogendheden in zake het Engelse voorstel om het zenden van vrijwilligers tegen te houden.

Duitsland en Italië hebben beiden geantwoord dat ze gaarne wetten zullen maken om dit te beletten mits alle andere landen hetzelfde doen en ook alle politieke agitatoren uit Spanje zullen worden uitgezet.

Engeland zegt erg bevredigd te zijn over dit antwoord; dat hoort zo in de politieke wereld.

Maar wij hebben niet erg veel hoop, dat de interventiecommissie op deze basis iets bereiken zal.

Italië en Duitsland zullen nooit met Frankrijk en Rusland een non-interventie-accoord kunnen sluiten, omdat eenvoudig alle vertrouwen onderling hier verloren is; en we kunnen er wel bijvoegen, geen van allen ook te vertrouwen zijn.

Fascisme en Communisme als wereldbeschouwing staan nu eenmaal tegenover elkaar als water en vuur; en wanneer men daarbij het idee heeft dat het thans gaat om deze twee wereldbeschouwingen en daar het dilemma ligt dan kan en ook moeilijk anders optreden.

De Engelse Minister Eden heeft dezer dagen dan ook nog eens duidelijk gezegd, en we zijn het daarmee eens; het huidige dilemma is niet Fascisme of Communisme. Neen, er bestaat nog een gezonde democratie, die aan beiden het hoofd kan bieden. Dit is de gulden middenweg.

Duitsland, dat bovendien in Edens rede gewaarschuwd werd, heeft zich deze rede zo aangetrokken dat algemeen verwacht wordt dat de Rijksdag-rede van Hitler op 30 Januari een antwoord zal zijn op de rede van den Engelsen Minister.

Deze fascistische of duidelijker, nationaal socialistische wereldbeschouwing in Duitsland heeft ook het Duitse Rijk in groot conflict gebracht met de Katholieke Kerk.

Zondag jl. is er in Duitsland van de kansels een ernstig protest voorgelezen van de gezamenlijke Duitse bisschoppen tegen de eliminatie van de bijzondere school. Er worden thans in Duitsland Hitler-scholen opgericht waaruit in de toekomst uitsluitend de ambtenaren zullen gerecruteerd worden.

De brief van de bisschoppen was gedateerd van 14 Januari en twee dagen later zijn de Kardinalen Faulhaber van Munchen, Bertram van Breslau en Schulte van Keulen met de bisschoppen Graaf von Galen van Munster en Graaf von Preyssing van Berlijn naar Rome vertrokken. Ondanks zijn zwaar zieken toestand heeft de Paus deze bisschoppen geregeld in audiëntie ontvangen en met hen de toestand in Duitsland besproken. Zondag ll. zijn Faulhaber en von Preyssing voor het laatst in audiëntie geweest en daarop zijn de bisschoppen weer naar Duitsland vertrokken.

Wat de gevolgen van deze Romeinse besprekingen zullen zijn?

De toestand in Spanje blijft nog steeds even droevig. De geweldige druk op Malaga heeft tot gevolg gehad dat een groot aantal inwoners zijn vertrokken en de roden dezer dagen de banken hebben geplunderd. Evenals Madrid is ook Malaga reeds een platgeschoten stad.

In Bilbao lezen we telkens van gevechten tussen anarchisten en Baskische Separatisten. De katholieke Basken hebben niet willen luisteren naar de vermaningen hunner bisschoppen en sloten zich indertijd liever aan bij de communisten die hun de onafhankelijkheid beloofden, als bij Franco die dit niet wilde doen. De droevige gevolgen zijn die stap schijnen ze nu dagelijks te ondervinden.

„Der Fluch der bösen Tat" schijnt wel neergekomen te zijn op het Engelse koningshuis, na de droeve huwelijkstragedie van koning Edward.

Enkele weken geleden werd er in de telegrammen melding gemaakt van moeilijkheden met den Hertog van Kent en deze week wordt er zelfs gesproken van een crisis. Aan de ene zijde staan de Koningin-Moeder met Minister-president Baldwin en de Anglicaanse geestelijkheid, en daartegenover staan anderen, wier namen niet worden genoemd, maar welke we kunnen vermoeden, die naar een meer „moderne" geest streven, in 't bijzonder dan in zake het huwelijk.

De leider hiervan zou Winston Churchill zijn.

De moeilijkheden zouden hun oorsprong hebben in de uitsluiting van de kroningsfeesten van een groot aantal gescheiden mannen en vrouwen uit hogere kringen, en het gevolg zou zelfs zijn, dat Baldwin na de kroningsfeesten zou aftreden.

Het Engelse Koningshuis maakt wel historie, maar een droevige dan.

President Roosevelt heeft zijn program voor de nieuwe vier jaren aangegeven en zal zich hoofdzakelijk bewegen op sociaal-economisch terrein.

Dezer dagen echter wordt de President druk bezig gehouden met de geweldige overstromingen in het Ohio en Missisipgebied. Het overstroomde gebied heeft een uitgestrektheid groter als Engeland, waar alle mogelijke ongure elementen nog trachten te profiteren van het ongeluk van anderen. Er zijn zelfs hier en daar gevechten met dergelijke gangsters uitgebroken en in verschillende streken is de staat van beleg afgekondigd.

Daarbij zijn in Cincinnati door het ontploffen van benzinetanks grote branden uitgebroken. De Ohio heeft daar een hoogte bereikt van 24 m. We hebben het vorige jaar, — want deze overstromingen keren jaarlijks terug — er reeds op gewezen, hoe deze een gevolg zijn van de onoordeelkundige wijze, waarop de Amerikaan zijn gebied, tegen alle wetten der natuur in, heeft trachten te cultiveren. Dit wreekt zich thans op geweldige wijze. Een lichtpunt in deze droeve situatie is dat de zeeliedenstaking beëindigd is.

De Japanse regeringscrisis, een gevolg van de strijd tussen conservatieven en militairen, heeft tot gevolg gehad het ontslag der ministers, nadat eerst de rijksdag is geschorst geweest. En nu we dit schrijven, schijnt er nog geen oplossing te zijn gevonden. Wanneer de militairen de macht krijgen, kan dit voor het Oosten zeer ernstige gevolgen hebben.

Verder maken we nog melding van een protest van de Negus aan de Volkenbond tegen de erkenning van de souvereiniteit van Italië, wat overigens niet veel helpen zal; en verder een bericht uit Warschau, dat door zijn particulier secretaris, op Stalin een aanslag zou zijn gepleegd, ten gevolge waarvan verschillende hogere regeringspersonen zouden zijn gearresteerd.

NEDERLAND.

De vlaggenkwestie.

We hebben indertijd er de aandacht op gevestigd, dat minister de Wilde, in begin November met grote stelligheid in de Tweede Kamer aankondigde, dat de Regering de vlaggenkwestie binnen korte tijd tot een oplossing zou brengen.

In de Anetatelegrammen werd dit nog wel medegedeeld.

Het heeft ongetwijfeld bevreemding gewekt, dat er later niets meer over gehoord werd en zelfs de feestdagen voorbijgingen, zonder dat deze belofte vervuld werd.

Naar we dan ook in de Nederlandse bladen lezen is door het passief blijven der Regering, de strijd om de nationale vlag, in de dagen van nationale saamhorigheid, lustig voortgezet.

Terecht is de vraag gesteld, wat zit er achter, dat de Regering deze zo weinig krachtige en besliste houding heeft aangenomen?

Een tipje van de sluier, welke om dit geval ligt, is onlangs opgelicht, door de ietwat provocerende rede van de heer de Vos van Steenwijk, voorzitter der Eerste Kamer, die op een weinig tactische en ook weinig oirbare wijze, een krachtig pleidooi heeft gehouden, niet voor de nationale rood-wit-blauwe vlag, maar voor de oranje-blanje-bleu vlag, de z.g. geuzenvlag.

Nu weten we uit welke hoek de oppositiewind waait, tegen de plannen der Regering, om het pleit ten gunste van de nationale vlag te beslissen.

Toen in April van dit jaar deze kwestie, bij de algemene beschouwingen in de Eerste Kamer ook ter sprake kwam, heeft een ander gezaghebbend christelijk historisch senator prof. de Savornin Lohman, een pleidooi gevoerd voor de vrijheid van de oranje-blanje-bleu vlag.

Minister Colijn is daar toen tegen ingegaan en heeft de oude rood-wit-blauwe vlag op historische en nationale gronden verdedigd en ook opgemerkt, dat alleen deze vlag het symbool is van onze nationale saamhorigheid.

Wij hadden dan ook mogen verwachten, dat de Regering, deze vlaggenkwestie nu eindelijk opgelost had.

Maar nu de Oranje-Blanje-Bleu vlag, zulke machtige beschermers en propagandisten heeft, als de voorzitter van de Eerste Kamer en de voorzitter van de Chr. Hist. Senaatsfractie, is de Regering blijkbaar te elfder ure in haar schulp gekropen.

En minister de Wilde, die anders zo gaarne krachtig en voortvarend optreedt, heeft zijn pertinente toezegging ingeslikt en laat nu de vlaggestrijd haar gang gaan. En daarmee de nationale verdeeldheid, waar saamhorigheid zo gewenst is. Toen onlangs de vereniging de Princevlag, de organisatie die deze geuzenvlag propageert, een gala-avond hield in de Residentie, waren daar wel vele autoriteiten aanwezig, maar zowel het Hof als de Regering schitterde door afwezigheid. We krijgen dus langzamerhand het weinig verheffende schouwspel, als bij de lijkverbranding.

Intussen blijkt nu wel, dat de slappe houding van de Regering, de voorstanders van de geuzenvlag steeds overmoediger maakt. In zijn officiële sluitingsrede voor het jaar 1936 sprak de Eerste Kamer-voorzitter van „onze dierbare nationale oranje-blanje-bleu vlag."

Dat was uitdagend, onjuist en ongepast.

Uitdagend tegenover de Regering, die intussen door het slap optreden dit verdiende. Onjuist, want deze vlag is en kan niet de nationale vlag zijn of worden, want zij is voor het kath. volksdeel, de vlag, onder wiens vanen, de meest bittere en schandelijke katholieke vervolging in ons land plaats hadden. Zij is de vlag, waarmee een bloeddorstige Lumey v. d. Marck optrok en dan wisten onze voorouders, dat bange uren hen wachten en het martelaarsbloed van onze priesters bij stromen ging vloeien.

En tenslotte was het ongepast.

De Katholieken kunnen dan ook nooit deze vlag aanvaarden en daarom moet het dubbel betreurd worden, dat een machtige groep christelijk historischen in deze dagen van nationale saamhorigheid, deze partijvlag wil doordrijven als een nationale vlag. En dat de Regering zo slap en zo zwak hier optreedt om de nationale vlag, tegen dit benepen sectegedoe, te beschermen.

Godsdienst hooghouden in de krijgstand.

Merkwaardig is zeker een passage uit de gehouden redevoering van de Commandant van het Veldleger bij de beëdiging van Prins Bernhard als officier van het Nederlandse leger.

De slotpassage luidde:

En daarom wijs ik U op grote pijlers van de Nederlandse krijgstucht: in rechtvaardigheid, belangstelling en vrijheid den Almachtige naar eigen geaardheid te dienen, zonder welke een Nederlandse krijgstucht onbestaanbaar en met welke zij onverbreekbaar is. En waarom?

Omdat zij ten slotte elementen zijn van de mystiek van Oranje, onze oudste geestelijke Grondwet, geschreven met het bloed van de Vader der Vaderlands, dat ook in Uwe aderen stroomt, van het Oranje, dat U thans ook gerechtigd zijt om de lendenen te dragen en waarvan de verpersoonlijking is Hare Majesteit de Koningin, onze grondwettige Opperbevelhebster, die bovenal in de door de Haar gegeven voorschriften eist, dat de krijgstucht nadrukkelijk maar zacht, vaderlijk en rechtvaardig zij en die kort geleden weder in ere hersteld heeft de aanhef van het oude reglement van krijgstucht van Koning Willem I, luidende:

„Daar de godsdienst de bron is van alle geluk, deugd en ware moed, behoort ook in de krijgstand een ieder zich tot het hooghouden daarvan en tot een zedige levenswijze te bevlijtigen."

Daarom nodig ik U uit met alle troepen en alle aanwezigen tot een driewerf hoera voor Hare Majesteit de Koningin en voor Uwe Koninklijke Bruid.

Leve Prinses Juliana.
Leve de Koningin.

CURACAO.

Bekendmakingen.

Met ingang van de ste April 1937 is aan de Heer C. Penninx, R. K. Geestelijke op zijn verzoek eervol ontslag verleend als Voorzitter van de Voogdijraad op Aruba.

De Heer Th. F. F. M. Barthel, R.K. Geestelijke is met ingang van de 1ste April 1937 benoemd tot Voorzitter van de Voogdijraad op Aruba.

De Adjunct-Commies F. J. J. Corver, werkzaam ter Gouvernements-Secretarie, is met ingang van de 1ste Januari 1937 overgeplaatst naar de Inspectie der Belastingen alhier.

Met ingang van de 8ste Januari 1937 is aan de Ontvanger der Invoerrechten en Accijnzen E. A. Römer wegens andere redenen dan ziekte vier weken vrijstelling van dienst verleend.

De Adjunct-Commies F. J. J. Corver is gedurende de vrijstelling van dienst van de Heer E. A. Römer, ontvanger der Invoerrechten en Accijnzen, met diens functien belast.

Nieuw Missiepersoneel.

Naar we uit de K.R.O. vernamen zijn naar de Missie van Curaçao vertrokken de Eerw. Zusters M.. Donatiana (Mej Pijs uit Wouw) en M. Concertia (Mej. van Neel uit Den Haag) van de Zusters van Roosendaal.

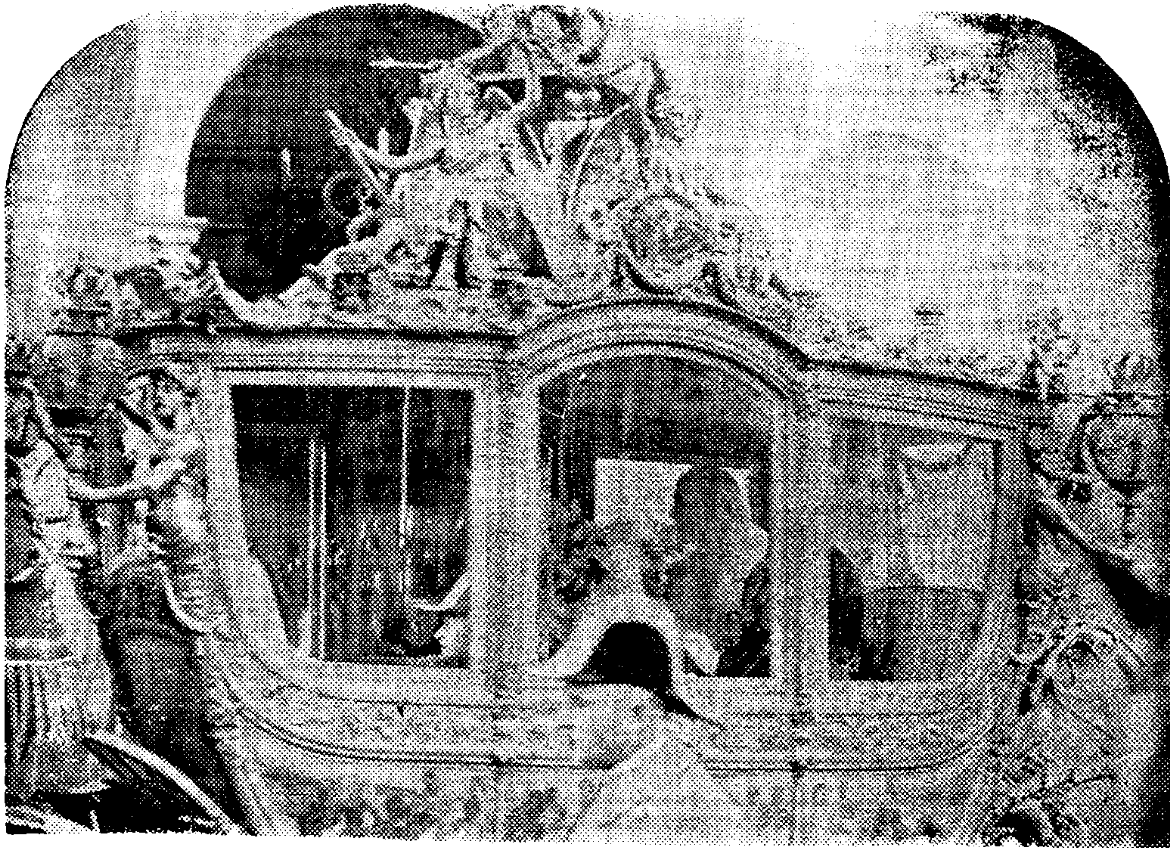
Verder zullen er nog drie lekenonderwijzeressen meekomen.

In dank ontvangen.

Een kunstkalender van de Gevaert-fabrieken. Agenten de firma Mensing.

Touristenschepen.

Zondag a.s. wordt hier verwacht in de Caracasbaai het Nederl. ss. Statendam.

Het vorstelijk bruidspaar in den gouden koets op weg naar de St. Jacobskerk.

**R. K. PADVINDERSVERENIGING
ST. THARCISIUSGROEP.
CURAÇAO.**

Afd. Verkenners:

Vrijdag 29 Jan. 3.30—4.30.
6.00—7.00 Zwaluwen en Houtduiven, Reigers en Snippen. (Niet in uniform.)

Zaterdag 30 Jan. 6.00—7.00.
Troepbijeenkomst (in uniform).
't Laatste nummer van 't program:
Het was in 'n donkere nacht, dat...

Denk aan Oslo-zending!

Raah-raah-raah
Hopman.

De methode van Baden Powell heeft zulk een opgang gemaakt, omdat zij in staat is den jongen te begeesteren. Het verkennen wekt in den jongen activiteiten op, die durf en kracht vorderen, die hem partij doen trekken van zijn opgedane ervaring en die stroken met zijn fantasie en zin voor avonturen.

Het systeem is er op gericht de persoonlijkheid van den jongen naar voren te brengen, door het doen bekleden van gewichtige functies en door het geven van opdrachten, die verantwoordelijkheid eisen. Het is een systeem van zelfdoen, de leiding is er slechts om een goede richting te geven aan de werkzaamheid der jongens.

Twee kenmerken typeren het gehele systeem: Het verkennen richt zich vooreerst op 't buitenleven en op het waarnemen van en het leven in de natuur. Vervolgens doet het de geest der middeleeuwse ridderromantiek herleven en spoort aan tot ridderlijkheid.

Dit laatste vooral is de grote gedachte, die het systeem bezielt en welke vervat is in het parool „Weest paraat," waarvan de Belofte, de Wet en de dagelijkse goede daad een uiting zijn.

Op 'n psychologisch-verantwoorde wijze wordt het spel de training en discipline dienstbaar gemaakt aan de karaktervorming van den gehelen jongen, welke vorming het eerste doel is van de methode.

(Leiddraad voor jeugdleiders.)

Diefstal van 20 gulden.

De 36-jarige dienstbode G. deed bij de Politie aangifte van diefstal van twintig gulden uit haar woning.

Naar de dader wordt een onderzoek ingesteld.

Bankbiljet ontvreemd.

Tegen de 27-jarige vrouw C. is procesverbal opgemaakt, terzake dat zij uit een winkeltje op Fleur de Marie alhier, waar zij voor 6 centen meel kwam koopen, een bankbiljet van Fl. 10.— uit de winkellade heeft weggenomen.

K
KKO
O

**Wereldprogramma
Via P.C.J. Golflengte 31.28
19.24—20.24 uur Curaçaotijd.
Zondag 31 Januari.**

1. Gramofoonmuziek.
2. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
3. Van en Voor de Missiepost.
4. Gramofoonmuziek.
5. De Film in Nederland, door A. van Domburg.
6. Vaderlandse Kroniek.

**Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.**

1. Mars.
2. De Film in Nederland, door A. van Domburg.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

Gelukwenskaarten aan het Vorstelijk echtpaar.

De Postdirecteur maakt er ons opmerkzaam op dat de gelukwensbriefkaarten, waarover wij reeds schreven en die in Nederland op ruime schaal aan het vorstelijk echtpaar gratis verzonden kunnen worden.

Zoals bekend zijn deze briefkaarten verkrijgbaar à *f* 0.15 aan het Postkantoor, in de Hollandse Boekhandel en de boekhandel van het St. Thomas College, de Cooperatieve Vereniging en aan het bureau van de Kamer van Koophandel en Nijverheid.

De opbrengst komt ten goede aan de Vereniging SIMAVI (Steun in medische aangelegenheden voor inheemsen).

Vlootbezoek.

Hedenmorgen om plm. 9 uur is hier aangekomen Hr. M.S. Scarborough, een Engelse mijnenveger van de Hastings klas.

Het schip werd gebouwd door Swan, Hunter and Wigham Richardson Ltd. te Wallsend-on-Tyne en liep op 14 Maart 1930 te water.

Tot April 1933 was het in dienst van de West-Indische Vloot, kwam toen bij de Noordzeevloot.

De lengte van het schip is 276 voet en de grootste breedte 34 voet.

De bewapening bestaat uit 4 kanonnen en de bemanning telt 7 officieren en 93 minderen. De huidige Scarborough is het 9e schip van die naam. Het eerste werd gebouwd in 1691.

Op 1 Februari vertrekt het schip weg van Curaçao.

We wensen Etat Major en bemanning een prettig verblijf op Curaçao.

Verder zal Vrijdag 29 van deze maand Curaçao bezocht worden door het 13.000 ton metende Duitse oorlogschip „Schlesien", dat 12 October 1936 Wilhelmshafen verliet om een reis naar Centraal- en Zuid-Amerika te maken.

De Schlesien werd 28 Mei 1906 op de Schichau werf te Danzig te water gelaten. In de grote oorlog nam het deel aan de slag in het Skagerrak. In 1918 werd het echter ingericht als opleidingsschip voor cadetten, waarna het in 1926 echter weer voor de gewone dienst werd herbouwd. Het schip heeft een bewapening van vier 28 cm kanonnen; tien 15 cm, en vier 8.8 cm. Haar maximum snelheid bedraagt 18 mijl per uur.

De bemanning welke uit 802 koppen bestaat, telt 31 officieren en 191 adelborsten. Commandant is kapitein ter Zee Thilo von Seebach, die tijdens de oorlog batterij-commandant was te Tsingtau. De eerste officier is kapitein Helmut Leisner.

20 April zal de Schlesien weer in het vaderland terug zijn.

De Schlesien zal 6 dagen hier blijven en 2 middagen voor het publiek toegankelijk zijn.

Ingebroken.

In een winkeltje aan de Rodeweg is in de nacht van Zaterdag op Zondag ingebroken en heeft men daaruit enige kartons sigaretten en een paar dozen snoepgoed ontvreemd. Door de Politie wordt een onderzoek ingesteld.

ORANJEFEEST OP TRINIDAD

door **Dorothy Whillenberger.**

We lezen in de Surinamer:

Holland en zijn overzeese bezittingen zijn niet de enige plaatsen geweest, waar het huwelijk van Prinses Juliana, dochter van Koningin Wilhelmina, met Prins Bernhard Zur Lippe-Biesterfeld uit Duitsland, is gevierd op 7 Januari 1937.

Op Trinidad, B.W.I., hield Mr. James Forbes, Nederlandse Consul aldaar, in het Hotel de Paris een geslaagde receptie, waarop tussen de 50 en 60 Nederlandse onderdanen, die op het eiland wonen, aanwezig waren. Bovendien waren er enige burgers uit de Unie van Zuid-Afrika, die met graagte de uitnodiging aanvaardden, hun door de Nederlandse Consul toegzonden.

Het was voor velen een openbaring, dat er op Trinidad, waar men meende, dat er slechts weinig Nederlanders woonden, zulk een grote bijeenkomst mogelijk was, en voorts dat er zoveel Surinamers onder waren.

Met de Heer en Mevrouw Jarnes Forbes waren er o.m. aanwezig de Gouvernements-secretaris en Mevrouw W. Seymour C. M. G.; kapitein Godley, adjudant van de Gouverneur; Hr. en Mevr. J. Goedhart met dochter, directeur der Nash Dredging Co. of Trinidad; zijn assistent, de heer G. van Wijngaarden; Hr. en Mevr. Ernest Gomez, Deken van het Consulair Corps op Trinidad; Hr. en Mevr. H. C. W. Johnson, directeur der Trinidad Leaseholders, Ltd.; Hr. J. F. Salazar, vertegenwoordiger der K.N.S.M. en diens assistent de Hr. Martin Kieft; de Hr. Heyer, oudste Nederlands onderdaan op Trinidad; de Hr. B. Leefmans, oudste Nederlands onderdaan op Trinidad; de Hr. B. Leefmans, oudste Surinamer aldaar; de Hr. F. da Costa, Hr. en Mevr. Bosch—Schloss, Hr. C. G. Cruicks-Hr. Henri Polak, Hr. Fred Tul, en Mevr. L. Woerdings, Mevr. E. Mac Arthur, Mej. Mac. Athur, Mevr. E. Edixhoven, Mevr. en Mej. Senior, Dr. en Mevr. Ahu met zoon, Hr. en Mevr. J. Jansen, Hr. Alec Gordon, Hr. J. Barnwell, voorts verscheidene ambtenaren van de Royal Dutch Shell en van andere oliemaatschappijen, benevens de Hr. A. C. da Silva, secretaris van het Consulaat.

Ter receptie waren eveneens aanwezig de Z. E. Dom Hugh van der Sanden, O. S. B., prior der Benedictijner Monniken op de St. Benedictus Berg; Fr. William Boers, O.S.B.; W. E. Pater Beda Theunissen O.S.B.

De pers was eveneens vertegenwoordigd.

Na een welkomstgroet aan de aanwezigen stelde de Hr. Forbes een heildronk in op H. M. Koningin Wilhelmina. Vervolgens hield hij een schitterende rede, waarin hij o.m. wees op de grote overeenkomst in gewoonten, opvattingen en historie tussen de Engelse en Nederlandse volkeren. Hij wees op verscheidene Britse bezittingen, die zijn ontdekt door Nederlanders en door de Engelsen naar hun ontdekkers zijn genoemd, z.a. Tasmanië, van Diemensland een daad, die steeds gewaardeerd is door de Nederlanders.

Ook in Brits Guiana vindt men tal van Nederlandse namen voor dorpen, forten en nederzettingen.

De consul wees ook op de overeenkomst in de politiek, o.a. op het feit, dat Nederlanders en Engelsen steeds grote verdedigers zijn geweest van de vrijhandel. Ook in hun beider talen wees hij overeenkomst aan, met name in hun zeemanstermen. Mede aan deze overeenkomst schreef de Hr. Forbes het toe, dat de Nederlanders zich op Trinidad zozeer thuis gevoelen en zo goed overweg kunnen met het land, dat hun zo vriendelijke gastvrijheid betoonde.

De Hr. Heyer antwoordde met een rede, waarin hij met gloed het Huis van Oranje bedacht en de vreugde der Nederlandse kolonie over het huwelijk tot uitdrukking bracht. Tevens sprak hij de hoop uit, dat het Huis van Oranje door dit huwelijk moge worden voortgezet.

Na de toespraken overhandigde Mevr. Edixhoven, echtgenote van de directeur der scheepvaartafdeling van de Trinidad Leaseholders, Ltd., een fraai bloemstuk van orchideeën aan Mevr. Forbes en dankte zowel de Hr. als Mevr. Forbes uit naam der overige gasten voor al hetgeen zij hebben gedaan voor de kleine, maar vaderlandlievende kolonie van Nederlanders op Trinidad.

Tijdens de receptie vloeide de champagne rijkelijk.

De grote zaal van het hotel, waar de gasten werden ontvangen, was voor deze gelegenheid keurig versierd met als centraal stuk een groot portret van H.M. Koningin Wilhelmina, gedecoreerd met oranjelint.

Alle aanwezigen waren getooid met een oranje kokarde of een rood-wit-blauw lint.

Tot dusverre is er op Trinidad geen groter feestelijke bijeenkomst geweest van Nederlanders.

De portretten van het Vorstelijk huwelijk.

In dit nummer publiceren we de portretten van het vorstelijk huwelijk, ons per vliegpost uit Nederland toegezonden.

Op 8 Januari uit Nederland verzonden kwamen ze hier eerst 25 Januari aan. Hetzelfde was het met de verlovingsportretten.

De vliegpost van Europa kan misschien wel eens vlug zijn, maar het zijn nog uitzonderingen.

We hebben dan ook voorlopig maar afgezien van verdere toezending per luchtpost.

Dankbetuiging.

De heer J. Ellis ontving het volgende telegram uit New York:

Jopi Ellis, Curaçao.

Sluiten ons gaarne aan firmanten op Curaçao om hartgrondigen dank alle commissieleden te betuigen voor warme gevoelens vriendschap waardeering die uitdrukking vonden in grootsche huldebetuiging gouvernement handelsstad en volk, aan wie wij door Uwe tusschenkomst dank brengen. **Maduros.**

De K. L. M. naar Baranquilla.

Volgens een radiobericht van gisteren heeft de K. L. M. van de Colombiaanse regering toestemming gekregen voor de opening van een lijn op Baranquilla.

Tegen prijsopdrijving.

Bij de Koloniale Raad is een ontwerp ingediend tegen onredelijke prijsverhoging.

We komen hierop nader terug in ons blad van Zaterdag.

1e Suppletoire Begroting 1937.

Verschenen is het ontwerp hiervoor.

Enkele belangrijke punten hieruit zijn een post voor een ambtenaar voor sociale wetten: een post voor verhoging van salarissen en arbeidslonen: een post voor een landbouwkundige voor Curaçao, aan wie tevens de zorg voor de plantsoenen wordt opgedragen: uitbreiding straatverlichting. Douanewoningen op Aruba enz.

We komen hierop nader terug.

In dank ontvangen.

Een uitnodiging voor een uitvoering van de „Sociedad La Juventud" in het theater Brion op Zondag 31 Jan. 8.30 p.m.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten"

De toestand van Z. H. de Paus is merkbaar beter. Maandag las hij weer de H. Mis in zijn huiskapel, hoewel hij veel pijn aan het been had.

Bij de overstromingen in de Ver. Staten in het gebied van de Ohio en Missisipi telt men 26 doden en 300.000 personen zijn zonder dak.

Men schat de schade op 330 millioen dollars.

In de Antwerpse haven is een staking uitgebroken.

Donderdag a.s. komt de non-interventie-commissie bijeen, voor de bespreking over de toelating van vrijwilligers in Spanje.

Een Belgisch lijnvliegtuig is neergestort. 8 personen werden gedood. z z

Volgens berichten van heden morgen blijft de verbetering van den Paus voortduren.

UIT NEDERLAND.

Naar verluidt is binnenkort de benoeming van kolonel H. L. Van Oyen van de Genie als directeur van het luchtvaartbedrijf te verwachten.

De directie van de Holland-Amerika lijn heeft een afwijzende beschikking ontvangen van de regering op haar verzoek om subsidie voor de bouw van een zusterschip van de thans onder constructie zijnde Nieuw Amsterdam.

Thans is vastgesteld dat de verbouwing van het paleis te Soestdijk in Maart gereed moet zijn, opdat het jonge paar reeds in het prille voorjaar zijn intrek kan nemen. Men heeft nu definitief besloten, dat achter in het park van het Paleis een zwembad aangelegd zal worden. Tevens is men thans met de bouw van een gedeeltelijk ondergrondse bioscoopzaal begonnen. Alles wordt gebouwd in het kader van het Nationaal huwelijksgeschenk.

Aneta verneemt uit Brussel, dat Koning Leopold van België, ondanks een lichte griepaanval de dansavond van Javaanse danskunst in het gebouw van de Nederlandse legatie bijgewoond heeft. Men hechtte aan deze avond nog speciale betekenis, daar dit de eerste maal is dat Koning Leopold sinds de tragische dood van zijn gemalin, Koningin Astrid, een feestelijkheid bijwoonde.

Prinses Juliana en Prins Bernhard zullen 1 Febr. naar Budapest vertrekken en dan met H. M. de Koningin in Landseck aan de Inn enige tijd verblijven. Verder zullen zij enkele weken verblijven aan de Riviera en dan via Parijs naar Nederland terugkeren.

In Ned. Indië is een militair vliegtuig neergestort, de bestuurder werd gedood.

Vice Admiraal de Graaf wordt genoemd als hoge Commissair voor Danzig.

SPORT.

Xerxes-Ado 9—1; Excelsior-Ajax 1—2; Stormvogels-DFC 3—1; Blauwwit-DHC 5—2; RCH-CVV 0—1; DJS-Haarlem 3—2; Hermes DVS tegen VSV 1—1; VUC-Sparta 3—2; ZFC-HBS 1—4; Feyenoord-KFC 2—1; Wageningen-Enschede Boys 3—2; Tubantia-ZAC 3—2; PEC-Heracles 1—3; AGOVV-Go Ahead 2—0; PSV-Bleyerheide 2—2; Longa-MVV 2-3; Juliana-NAC 4—2; Roermond-BVV 2-5; Sneek-Velocitas0—1; Achilles-Friesland 8—0; Be Quick-GVAV 3—2; (Be Quick is afd. kampioen) Leeuwarden-Veendam 0—4; De Ajax-overwinning was geen gevolg van technische meerderheid, doch van groot krachtsverschil. Excelsior had met rust zelfs een voorsprong van 1—0. Na de rust doelpunten van Reenen en Stam.

De HBS overwinning was regelmatig. HBS toonde beter spel dan de laatste maanden. Bakhuys was goed, doch niet op de voorgrond tredend. ZFC maakte het eerste doelpunt, waarna rust intrad. De overwinning van Blauwwit is hoofdzakelijk te danken aan Bergman. Rust kwam met 2—1. Na de rust maakte DHC gelijk, waarna Blauwwit zich meer ontplooide en de score opvoerde.

De Franse scheidsrechter Leclercq zal de internationale voetbalwedstrijd Holland-Duisland, die 31 Januari in Dsseldorf gespeeld zal worden, waarschijnlijk leiden. Het Nederlandse elftal zal uit de volgende spelers samengesteld zijn: Halle, Weber, Caldenhove, Pauwe, Andriessen, Van Heel, Wels, Van Spaendonck, Bakhuys, Smit en van Nellen.

Een opname gemaakt in de Groote of Sint Jacobskerk in Den Haag tijdens de kerkelijke plechtigheid van het huwelijk van H. K. H. Prinses Juliana met Z. K. H. Prins Bernhard.

Schipshol, de gemeente Luchthaven van Amsterdam in 1936.

Het verstreken jaar bracht Schiphol behalve een zeer bevredigend verkeer, vele belangrijke verbeteringen zowel op de luchthaven zelf als in de omgeving daarvan.

Uitbreidings landingsterrein.

De werkzaamheden tot uitbreiding van het landingsterrein, welke de oppervlakte daarvan van rond 60 H.A. tot rond 180 H.A. zullen doen toenemen maakten aanzienlijke vorderingen.

Het leggen van ongeveer 200 K.M. draineerbuizen, in het vergrote landingsterrein, waarmede men op het einde van 1935 zo goed als klaar was, kwam in het begin van het jaar gereed. Overgegaan werd tot het aanleggen van een grasmat op het vergrote landingsterein. Hiervan moest aan het einde van het jaar nog slechts = 30 H.A. bewerkt worden.

Verbouwing stationsgebouw.

Het stationsgebouw onderging een ingrijpende verbouwing, als gevolg waarvan de ruimten voor de passageafdeling en die, in gebruik als wachtkamer-restauratie werden verdubbeld. Op de bovenverdieping werd voorts een tweede restaurant ingericht en verder werd een dakterras in exploitatie genomen. Van de nieuwe restauratie- en terrasruimten maakte het publiek een druk gebruik.

Ook de verkeerstoren onderging een belangrijke uitbreiding; deze is thans nagenoeg gereed. Voor de in de toren ondergebrachte Rijks- en Gemeentelijke diensten betekent de totstandkoming van deze uitbreiding een belangrijke verbetering.

Provinciale weg.

De provincie voltooide de draaibrug ter plaatse van het gesloopte fort Schiphol evenals de verbreding voor rekening der Gemeente van de toegangsweg tussen de brug en de hoofdingang van de luchthaven. Schiphol verkreeg hierdoor een goede verbinding met Amstelveen en een tweede moderne verbindingsweg met de stad, welke nog in betekenis zal winnen na het gereedkomen van de in uitvoering zijnde verbreding van de Amstelveense weg. In de loop van het jaar is voorts het weggedeelte Amstelveen-Ouderkerk van de provinciale weg Haarlem-Schiphol-Diemen in gebruik genomen. Aan het gedeelte Oudekerk Duivendrecht en aan de brug over de Amstel bij Ouderkerk in deze weg wordt regelmatig gewerkt, zodat de rechtstreekse verbinding Schiphol -het Gooi vorm begint aan te nemen.

Radiopeilstation.

In het begin van het jaar werd op het radiopeilstation van de Rijksluchtvaartdienst op Schiphol een tweede zend- en ontvanginrichting geplaatst ten behoeve van de communicatie met binnenkomende verkeersvliegtuigen. Het radioverkeer van bedoeld station met deze vliegtuigen vangt aan zodra deze zich binnen een afstand van 30 K. M. van Schiphol bevinden.

Autosnelweg Amsterdam — 's Gravenhage.

Het Rijk werkte in matig tempo aan de autosnelweg naar Den Haag. Het tussen de Schipholweg en de Vijfhuizerweg gelegen gedeelte van deze weg, ter lengte van 3 K.M. kwam nagenoeg gereed.

Verkeer.

Het verkeer der luchthaven bewoog zich in het afgelopen jaar over het algemeen in stijgende lijn.

Het goederenverkeer liep enigszins terug. Deze vermindering moet worden toegeschreven aan geringere goudverschepingen.

Passagiersvervoer.

Het aantal luchtreizigers van, naar en via Amsterdam steeg van 50.455 in 1935 tot 58.800 in 1936. Het in bovenstaande cijfers begrepen aantal transito-reizigers via Amsterdam op de Europeese lijnen vertoonde wederom een belangrijke stijging, n.l. van 19.151 tot 24.900.

Postvervoer.

Het postvervoer bedroeg 398.000 K.G. tegen 271.200 K.G. in 1935, een stijging dus van 126.800 K.G. dit is 46,7% ; onder deze cijfers zijn begrepen respectievelijk 222.000 K.G. en 130.700 K.G. transito. De Indië-lijn vervoerde circa 65.800 K.G. post van, naar en via Amsterdam tegen 39.517 K.G. in 1935.

Goederenvervoer.

Het goederenvervoer liep, gelijk gezegd, enigszins terug, n.l. van 1.475.700 K.G. in 1935 tot 1.328.000 K.G. in 1936. Het transito-verkeer hieronder begrepen bleef ongeveer gelijk. Het bedroeg 448.500 K.G. in 1935 en 436.00 K.G. in 1936.

Geregelde luchtdiensten.

Op West- Centraal- en Zuid-Europa onderhield de K.L.M. geregelde luchtdiensten in samenwerking met zeven buitenlandse luchtverkeersmaatschappijen t.w. de Lufthansa, de Air France, de Zweedse Aerotransport, de Tsjechische Mq. „C.L.S.", de Swissair, de Danske Luftfartselskab, de Sabena, en de British Airways Ltd.

Het totaal aantal vluchten der geregelde verkeersdiensten van en naar Schiphol bedroeg 14.505 (12.732). Van het totaal aantal vluchten (14.505) op genoemde regelmatige diensten voerde de K.L.M. = 4 7 (8.212) en de buitenlandse maatschappijen de overige (6.293) uit.

Onder de door de K.L.M. uitgevoerde vluchten zijn ook begrepen de binnenlandse diensten.

De aantallen vluchten de onderscheiden buitenlandse maatschappijen verdeeld naar de nationaliteit zijn Duitse 2981, Britse 1815, Zweedse 568, Franse 268, Tsjechische 232, Deense 196 en Belgische 233.

Evenals de vorige jaren wierpen ook in 1936 de catapult-watervliegtuigen van de S.S. „Europa" en „Bremen", regelmatig van Mei tot October post uit boven Schiphol; deze vliegtuigen daalden enige malen te Schellingwoude.

Rondvluchten K.L.M.

Het aantal deelnemers aan rondvluchten boven de stad en haar omgeving is ongeveer gelijk gebleven 10.933 (11.978).

Proef- en lesvluchten der K.L.M.

De door de K.L.M. zowel bij dag als bij duisternis uitgevoerde proef- en lesvluchten, ter verdere bekwaming der bemanningen bedroegen in het afgelopen jaar 4.849 (4.567).

Lesvluchten Nationale Luchtvaartschool.

De N.L.S. gaf 3.020 lesvluchten aan leerlingen, zowel aan particulieren als aan leerlingen van de Kweekschool voor de Zeevaart te Amsterdam.

26 (37) leerlingen van de N.L.S. behaalden op Schiphol het vliegbewijs A.

Sportvliegers.

588 sportvliegers bezochten de luchthaven per vliegtuig.

Amsterdamse Aeroclub.

Op 23 Mei organiseerde de Aeroclub de jaarlijks weerkerende wedstrijd om de als wisselprijs uitgeloofde „zilveren vleugel van Amsterdam".

Nederlandse Vliegtuigenfabriek Fokker.

Deze vliegtuigenfabriek, die haar montageloods te Schiphol heeft, ondernam 586 (in 1935 414) proef- en afleveringsvluchten met nieuwe vliegtuigen.

Militaire vluchten.

Militaire vliegtuigen maakten 5178 (in 1935 4887) oefenvluchten door de Jachtvliegtuigafdeling — sedert 1 Juni 1936 op de luchtvaarthaven gevestigd — door de z.g. „maandvliegers".

Taxi-standplaats op Schiphol.

Sedert Mei van het vorige jaar neemt de Taxi-centrale met een aantal wagens vaste standplaats in op Schiphol. De vrachtprijs van Schiphol naar elk willekeurig punt van Amsterdam of omgekeerd bedraagt slechts ƒ 1.25. Deze verlaagde prijs heeft het taxivervoer naar en van de luchthaven reeds zeer doen stijgen en zal dit ongetwijfeld in de toekomst nog verder doen toenemen.

Luchtwegwijzer A.N.W.B.

De Gemeente aanvaardde de haar door de A.N.W.B. aangeboden luchtwegwijzer, welke geplaatst werd op het terrein voor bezoekers. Een zuil met vele aanwijsborden geeft de denkbeeldige richtingen aan, in welke de vele vliegtuigen vertrekken, die de verbindingen onderhouden met de onderscheidene delen der wereld.

Fokker-jubileum.

Het feit, dat Fokker vóór 25 jaren zijn vliegbrevet behaalde, werd op 6 Juni feestelijk herdacht. Een groot aantal genodigden en bezoekers waren die dag getuige van een interessante luchtvaartdemonstratie boven Schiphol.

Ameide-vlucht.

Op 3 October werd de z.g. Ameidemeester vlucht gehouden. De door de burgemeester van Ameide als prijs uitgeloofde wisselbeker werd gewonnen door F. J. Koch, sportvlieger.

Bezoekers.

In 1936 bezochten 322.931 betalende belangstellenden Schiphol, in 1935 307.488.

Onder bovengenoemd aantal bevonden zich 165.440 (189.009 in 1935) personen; welke deelnamen aan een rondleiding langs de vliegtuigen, inrichtingen en gebouwen.

Van de gelegenheid per autobus aan een speciale rondleiding over de luchthaven deel te nemen maakten bovendien 15.221 personen gebruik.

De tussen haakjes geplaatste cijfers geven de aantallen van 1935.

GEMENGD NIEUWS.

De zienswijze.

Ieder mens moet het stellen met datgene wat hij bezit. Dat slaat niet alleen op het geld, maar ook op je kennis. Het spreekt van zelf, dat geen mens van je mag verwachten, dat je de taal der Eskimo's even goed spreekt, tegelijkertijd met de verschillende Chineese dialecten, plus de taal, waarin de koran is geschreven, allemaal en te zamen als je moedertaal. Er is verschil in stand en in verstand. En ook op het gebied van aangeleerde kennis zijn er trappen van vergelijking, welke nu eenmaal niet te vereenvoudigen zijn, zoals Marchant dat doet met de spelling.

Muziek en muziek zijn twee, maar in de sirene van een fabriek kan schone muziek zitten voor hen, die er naar luisteren moeten. Behalve het geld kan ook de betalingskracht aan inflatie lijden, waardoor je onbetaalde rekeningen een waarde krijgen van nul komma nul. Nu zijn er mensen, die die inzien, omdat de ervaring nog steeds een woordje meespreekt. Mannen zetten zich dan nog wel eens bij de pakken neer, doch de vrouwen zijn dit opzicht veel en veel verstandiger. Zoals die vrouw, die tegen een vriendin zelde:

[illegible] is toch wel verschrikkelijk zo- [illegible] Dit jaar zijn de uitgaven het dubbele geweest van het vorig jaar!

— En kan je man dat allemaal betalen? ?

Nee, natuurlijk niet. Maar dat won hij het vorig jaar ook niet, dus dat maakt practisch geen verschil!

Moeilijkheden.

Is het leven zo moeilijk als men voorgeeft, dat het is?? Neen! het leven is dit niet, maar het zijn de mensen, die de moeilijkheden scheppen. Want hoe valt het anders te verklaren, dat er zovele mensen zijn, die zich gemakkelijk door het leven heen slaan?

Nu is het in het algemeen niet prettig te beginnen met de fouten bij je zelf te zoeken. Maar wel mogen de mensen zich van het feit bewust zijn, dat zij geen engelen zijn. Op de eerste plaats hebben wij er het uiterlijk niet van, al was het alleen maar wijl de gebruikelijke vleugeltjes ontbreken en vervolgens behoeven wij maar even nonchalant in de spiegel te kijken, hetgeen in vele gevallen een openbaring voor ons is.

De mens is gewend de eigen volmaaktheden naar voren te brengen en aldus draagt hij veel bij tot het komische element. Want het is juist het gebrek aan zelfkennis, dat het leven voor de mens moeilijk maakt. Napoleon zeide reeds, dat de moeilijkheden er zijn om te overwinnen. En aangezien Napoleon vele overwinningen heeft behaald, kan hij wel gelijk hebben. Zoals ook dat meisje gelijk had. Dat meisje kampte met een be- [illegible] moeilijkheid, maar zij wist schitterend te overwinnen. [illegible] vindt de beloning in zich zelf en daarvan profiteerde dat meisje al direct. Op een keer vroeg haar oom haar verbaasd:

— Waarom draag je in de laatste tijd toch altijd van die schoenen met van die geweldig hoge hakken ? ?

En toen antwoordde zij:

— Dat doe ik oom, omdat ik door mijn verloofde niet geregeld op mijn voorhoofd wil worden gekust!

Aankomst en vertrek der schepen van 27-31 Jan. 1937

27	Ned.	Crijnssen	Pto. Cabello	Pto. Colombia
28	Ned.	Simon Bolivar	Cristobal	Pto. Cabello
28	Ned.	Libertador	Maracaibo, Aruba	Aruba, Maracaibo
29	Ned.	Flora	Maracaibo	Pto. Cabello
30	Ned.	Bodegraven	Amsterdam	Cristobal
30	Duitsch	H. C. Horn	Pto. Cabello	Pto. Colombia
31	Amerik.	Falcon	Pto. Cabello	Aruba, Maracaibo.